

Q&A ZA NEMČIJO

(velja za območje Nemčije)

5. Uredba k spremembi Uredbe o embalaži in odpadni embalaži z 2. aprila 2008 (BGB1. I S. 531)

Pogosta vprašanja in odgovori o Izjavi o popolnosti po 10. členu nove Uredbe o embalaži in odpadni embalaži

A) Vsebina izjave o popolnosti

(A.1) 10. člen je začel veljati 5. aprila 2008; ostale ureditve, še posebej 6. člen, stopijo v veljavo šele s 1. januarjem 2009. Katere količine mora vsebovati izjava o popolnosti 2008, ki mora biti prvič oddana šele s 1. majem 2009? Količino, ki se da na trg po 5. aprilu 2008 ali skupno količino za leto 2008?

Izjava o popolnosti, ki se mora oddati 1. maja 2009, mora vsebovati podatke za obdobje od dne, ko je začel veljati 10. člen nove Uredbe o embalaži in odpadni embalaži (=5. april 2008), ter do 31. decembra 2008 (16. člen, 3. odstavek nove Uredbe o embalaži in odpadni embalaži).

(A.2) Je po drugem odstavku 10. člena v izjavi o popolnosti kot tudi v obveznem poročilu družbam za ravnanje z odpadno embalažo po šestem odstavku 10. člena treba vključiti tudi količine, ki so bile skladno s petim stavkom prvega odstavka 6. člena prevzete na kraju oddaje? Morajo ti podatki biti narejeni za obdobje od 5. aprila 2008 (Izjava o popolnosti stopi v veljavo) ali šele od 1. januarja 2009?

Embalaža skladna s 6. členom (1. odstavek, 5. stavek) Uredbe za embalažo in odpadno embalažo je skladno s 6. členom (1. odstavek, 1. stavek) del količine embalaže, prijavljene pri družbi za ravnanje z odpadno embalažo. Kot taka se mora upoštevati tudi v Izjavi o popolnosti. Podatki o embalaži, ki je prijavljena pri družbi za ravnanje z odpadno embalažo, se morajo posredovati za obdobje od 5. aprila 2008 naprej.

(A.3) Velja dopolnitev izjave o popolnosti za panožno rešitev, ki jo je Zvezni svet sprejel 20.12.2007 (10. člen, 2. odstavek, številka III), že z uveljavitvijo izjave o popolnosti ali šele s 1. januarjem 2009? Je ta podatek treba upoštevati za oddajo izjave o popolnosti od 1. maja 2009 ali šele od 1. maja 2010?

Točka 3 drugega odstavka 10. člena Uredbe o embalaži in odpadni embalaži je kot vsi ostali deli 10. člena Uredbe stopila v veljavo dan po najavi spremembe uredbe. S 1. majem 2009 se pri izjavi o popolnosti upoštevajo tudi ti podatki. Ker prodajna embalaža, ki je po drugem odstavku 6. člena Uredbe o embalaži in odpadni embalaži dana na trg, v letu 2008 pa še ni obstajala, se od 1. maja 2009 praviloma poroča z 0.

(A.4) Se po prvi in četrti točki drugega odstavka 10. člena napotki v izjavi o popolnosti, ki se navezujejo na napotke 7. člena, upoštevajo že s 5. aprilom 2008 ali šele s 1. januarjem 2009?

Obravnavana embalaža (prodajna embalaža, ki ne nastane pri privatnem končnem uporabniku in se prevzame na mestu oddaje) obstaja že po veljavni Uredbi o embalaži in odpadni embalaži (kot napisano v prvem stavku, prvega odstavka 6. člena). Pri izjavi o popolnosti, ki se odda 1. maja 2009, se morajo ti napotki ustrezno upoštevati.

(A.5) Spada lesena embalaža eventualno pod 6. člen, pod 10. člen pa ne?

Prodajna embalaža, ki tipično nastaja pri zasebnem končnem uporabniku, spada pod prvi stavek prvega odstavka 6. člena Uredbe o embalaži in odpadni embalaži; iz katerega materiala je sestavljena embalaža je nepomembno. Nekatere prodajne embalaže dane na trg pa spadajo tudi pod prvi odstavek 10. člena Uredbe o embalaži in odpadni embalaži; omejitev pod točko ena v drugem odstavku 10. člena Uredbe o embalaži in odpadni embalaži, ki se v dodatku 1 pod točko 2 v četrtem odstavku nanaša na materiale, zadeva le ta napotek, ne pa ostale, ki so zapisani v drugem odstavku 10. člena Uredbe o embalaži in odpadni embalaži.

(A.6) Na kakšen način se bo reševal problem, da se poročilo o količinah mora izdelati šele od 1. maja dalje, izjavo o popolnosti pa je treba s tem dnem že oddati?

Poročilo o količinah v osnovi ni del izjave o popolnosti. V dodatku 1 pod številko 4 v drugem stavku se sicer navaja, da se za nekatere zavezance mora oddati 1. maja določena dokumentacija v določeni obliki, tako da imajo lahko pristojni organi eventualno vpogled v poročilo. Poročilo o količinah pa je treba oddati najkasneje do 1. junija. K izjavi o popolnosti pa v osnovi ni treba prilagati poročila. Če pa zavezanec za izjavo o popolnosti meni, da za pravilno izpolnitev izjave o popolnosti rabi poročilo o količinah, je to njegova dolžnost, da ga pravočasno izdelata do 1. maja.

(A.7) Se embalaža za pijače za enkratno uporabo mora upoštevati v izjavi o popolnosti?

Ne. V skladu s prvim stavkom prvega odstavka 10. člena Uredbe o embalaži in odpadni embalaži obsega izjava o popolnosti samo prodajno embalažo dano na trg v skladu s 6. členom. V skladu z devetim odstavkom 6. člena Uredbe o embalaži in odpadni embalaži se odstavki 1-8 6. člena Uredbe o embalaži in odpadni embalaži ne nanašajo na embalažo za pijače za enkratno uporabo.

B) Spodnja meja

(B.1) Kako se bo določila spodnja meja za izjavo o popolnosti za leto 2008, ki mora biti oddana 1. maja 2009; se upošteva le količina, ki je nastala po začetku veljavnosti Uredbe ali se upošteva celotna količina za leto 2008? Iz katerega dela uredbe to izhaja?

Za spodnjo mejo iz četrtega odstavka 10. člena Uredbe o embalaži in odpadni embalaži je odločilna celotna količina za leto 2008. Začasno določilo za spodnjo mejo, ki bi ustrezalo tretjemu odstavku 16. člena ni predvideno; veljavno je torej osnovno določilo tretjega odstavka 16. člena, ki pravi: v koledarskem letu.

(B.2) Če je v četrtem odstavku 10. člena omenjena spodnja meja, ki je presežena le za eno vrsto materiala, je potem treba v izjavo o popolnosti vključiti tudi ostale vrste materialov, pri katerih spodnja meja ni presežena?

Da. Prvi stavek četrtega odstavka 10. člena Uredbe o embalaži in odpadni embalaži zahteva pri prekoračitvi tam omenjenih mejnih vrednosti oddajo izjave o popolnosti po prvem odstavku 10. člena. Torej izjavo o popolnosti za vsako prodajno embalažo dano na trg.

(B.3) Se je pretehtala možnost, da se v okviru specifičnih struktur podjetja (ki presega spodnjo mejo) skupna količina npr. prodajne verige razdeli med hčerinska podjetja, tako da v nobenem primeru spodnja meja ni presežena in jim zato ni treba oddati izjave o popolnosti?

Prvi stavek prvega odstavka 6. člena Uredbe o embalaži in odpadni embalaži v osnovi ne dovoljuje samovoljne prerazporeditve embalaže na več podjetij; je pa podjetje, ki da embalažo z izdelkom prvič na trg, dolžno skleniti pogodbo za plačilo embalažnine. Tudi pooblastitev tretje osebe, ki je možna po 11. členu Uredbe o embalaži in odpadni embalaži, ne spremeni nič glede količin embalaže in tako nima vpliva na spodnjo mejo.

(B.4) So podatki v Izjavi o popolnosti za peti stavek prvega odstavka 6. člena (lasten prevoz do oddajnega mesta) in za točko 3 drugega odstavka 10. člena (sektorska rešitev na deželni ravni) tudi vezani na spodnjo mejo? Se mora oddati izjava o popolnosti, če le v eni Izjavi o popolnosti, ki se nanaša na posamezno panogo in/ali z ostalimi podatki v Izjavi o popolnosti določena vrsta materiala prekorači spodnjo mejo?

Odvisen od spodnje meje je le podatek, ki ga zahteva točka 2 drugega odstavka 10. člena Uredbe o embalaži in odpadni embalaži, za embalažo dano na trg po 6. členu Uredbe o embalaži in odpadni embalaži (ločeno po vrstah materialov), neodvisno od tega, na kakšen način je izpolnjena odgovornost za prevzem in recikliranje.

(B.5) Po prvem stavku četrtega odstavka 10. člena se spodnja meja več kot 30.000 kilogramov nanaša na ostale vrste materialov, ki so navedeni v prilogi 1, pod točko 1 v drugem odstavku. To se nanaša na tako imenovane lahke frakcije bele pločevine, aluminija in sestavljene embalaže. Spada sestavljena embalaža, ki je sestavljena iz stekla, papirja, kartona, v spodnjo mejo za steklo in

papir, karton ali v spodnjo mejo, ki je bila omenjena zgoraj? Spadajo pod sestavljeno embalažo v zgoraj omenjeno spodnjo mejo več kot 30.000 kilogramov vsi umetni materiali?

Spodnja meja za sestavljeno embalažo več kot 30.000 kilogramov se upošteva za ostale vrste materialov, ki so naštetih v prilogi 1 pod točko 1 v drugem odstavku. K ostalim vrstam materialov, ki so naštetih v prilogi 1 pod točko 1 v drugem odstavku spadajo tudi umetni materiali (Priloga 1, točka 1, drugi odstavek, peti stavek).

C) Osebe, ki dajo embalažo z izdelkom prvič na trg

(C.1) Kdo je oseba, ki da embalažo prva na trg (definicija; tudi proizvajalci embalaže)? Kateri primeri obstajajo? Kako se obravnava lastne znamke trgovcev? Mora trgovec kot tisti, ki prvi da na trg, za to embalažo oddati izjavo o popolnosti ali je to dolžnost embalerjev? Se dolžnost oddaje izjave o popolnosti lahko sporazumno prenese od tistega, ki da izdelek prvi na trg, na proizvajalca embalaže; v utemeljitvi Zveznega sveta iz 20.12.2007 se obravnava le možnost predaje dolžnosti udeleženca navzdol?

Po prvem stavku prvega odstavka 6. člena Uredbe o embalaži in odpadni embalaži je subjekt, ki prvi da embalažo z izdelkom na trg proizvajalec ali distributer, ki v veljavnem okviru Uredbe embalažo napolnjeno z izdelkom prvič da na razpolago tretjim osebam. Pri lastnih trgovskih znamkah trgovsko podjetje v primerjavi z embalerjem ni smatrano kot tretja oseba; v tem primeru je trgovsko podjetje tisto, ki da embalažo z izdelkom prvič na trg. Zvezni svet je za vse ostale primere izključil tako imenovani prenos obveznosti v distribucijski verigi navzgor. Po prvem stavku prvega odstavka 6. člena Uredbe je Zvezni svet izključil tudi prenos obveznosti na proizvajalca embalaže, razen za servisno embalažo (prenos obveznosti v distribucijski verigi navzgor). Obveznost oddaje izjave o popolnosti sledi obveznosti, ki jo narekuje prvi stavek, prvega odstavka 6. člena Uredbe o embalaži in odpadni embalaži.

Ni omejena možnost zavezanca, da v skladu z 11. členom Uredbe za izpolnitev svojih obveznosti prenese obveznost na pooblaščen tretjo osebo.

(C.2) Imajo tudi distributerji (npr. trgovska podjetja, ki distribuirajo na koncu verige), ki ne dajejo prvi na trg, lahko pa po trenutno veljavni verziji Uredbe tudi v lastnem imenu sklenejo pogodbo za plačilo embalažnine, obveznost oddaje izjave o popolnosti?

Ne. Iz previdnosti naj bi bilo izpostavljeno, da je pri lastnih znamkah trgovcev (t.i. trgovske znamke) distributer obravnavan kot tisti, ki prvi da embalažo na trg; v tem kontekstu obstaja obveznost oddaje izjave o popolnosti.

(C.3) Morajo biti izjave o popolnosti iz drugih držav upoštevane (pravno in politično mnenje)? Če obstaja obveznost gospodarskih zbornic za sprejem, kateri izvedenci so za testiranje sprejemljivi; samo v Uredbi omenjeni (nemški) strokovnjaki za testiranje ali tudi iz drugih držav evropske unije? Je skladno z 2. členom Zakona o elektronskem podpisu obvezujoč le kvalificiran elektronski podpis; veljajo s tem le nemška pravila o podpisih?

Uredba o embalaži ne daje nobene pravne podlage, ki bi upravičila zavrnitev direktnega oddajanja izjave o popolnosti zunaj veljavnih okvirjev uredbe. Po prvem odstavku 10. člena Uredbe o embalaži in odpadni embalaži so za testiranje dovoljene zgolj navedene osebe; kdo je v skladu s prvim odstavkom 10. člena Uredbe revizor, davčni svetovalec, računovodja ali neodvisen izvedenec, se določa po posebnih z zakonom določenih pravilih (Pravilnik o revizorjih, Zakon o davčnih svetovalcih, Zakon o okoljski reviziji, Obrtni pravilnik). Tretje osebe so za testiranje dovoljene le, če so izrecno na podlagi zakonodajnih uredb enakovredne revizorju, davčnemu svetovalcu, računovodji ali neodvisnemu izvedencu. Kvalificiran elektronski podpis, ki je skladen s petim odstavkom 10. člena Uredbe, je izključno podpis, kot ga določa 2. člen Zakona o elektronskem podpisu; ostali podpisi so dovoljeni le do te mere, če so nostrificirani v skladu z 2. členom Zakona o elektronskem podpisu.

(C.4) Izhaja iz razumevanja Ministrstva za okolje in prostor, da obstaja med zavezancem za oddajo izjave o popolnosti in pridobiteljem licence pri družbi za ravnanje z embalažo podobnost?

Dolžnost oddaje izjave o popolnosti v osnovi sledi dolžnosti sklenitve pogodbe za plačilo embalažnine. Je pa možno, da zavezanec za oddajo izjave o popolnosti nima sklenjene pogodbe pri družbi za ravnanje z odpadno embalažo (na primer pri prevzemu prodajne embalaže, za katero obstaja dolžnost sklenitve pogodbe, preko struktur prevzemanja, ki so vezane na posamezne sektorje).

(C.5) Kdo je lahko za servisno embalažo (tretji odstavek 10. člena) tisti, ki da embalažo prvi na trg (distributer)? Morata npr. mesar ali pek, ki od proizvajalca ali distributerja zahtevata izjavo o popolnosti v skladu s prvim odstavkom uredbe, to posebej pisno zahtevati v izogib pat situacije?

Tudi pri servisni embalaži je dolžnost izjave o popolnosti za dolžnostjo sklenitve pogodbe za plačilo embalažnine. V skladu s prvim stavkom prvega odstavka 6. člena Uredbe je v osnovi to dolžnost tistega, ki embalažo z izdelkom prvi da na trg (pri servisni embalaži je to npr. mesnica, pekarna ali podjetje s hitro prehrano). Specifično za servisno embalažo pa velja, da zavezanec lahko od proizvajalca ali distributerja zahteva, da le-ta prevzame plačilo embalažnine za embalažo (prenos odgovornosti v prodajni verigi navzgor). Z zahtevo prvotnega zavezanca preide odgovornost na proizvajalca ali distributerja; prvotni zavezanec je tako oproščen te odgovornosti. Na ta način ne more priti do pat položaja. Seveda pa prvotnega zavezanca obvezuje, da lahko predloži to zahtevo do proizvajalca ali distributerja.

Ni pa za pričakovati, da bi prišlo do težav v praksi, kajti prepoved distribucije je v skladu s tretjim stavkom prvega odstavka 6. člena Uredbe tudi po zahtevku prvotnega zavezanca še vedno veljavna. Tako le-ta lahko embalažo odda končnemu uporabniku šele takrat, ko proizvajalec ali distributer zadosti njegov zahtevi.

(C.6) Se lahko dolžnost udeležbe v dualnem sistemu po 6. členu prenese s tistega, ki da embalažo z izdelkom prvi na trg, sporazumno prenese na proizvajalca embalaže?

Po drugem stavku prvega odstavka 6. člena Uredbe velja to le za servisno embalažo.

(C.7) Se lahko dolžnost udeležbe v sistemu v primeru servirne embalaže večkrat prenese navzgor po prodajni verigi? Ima npr. veliki trgovec ustrezne zahteve proti svojim dobaviteljem?

Ne. Po drugem stavku prvega odstavka 6. člena Uredbe lahko distributer, ki je za servirno embalažo zavezan za sklenitev pogodbe, poda zahtevek za stopnjo distribucije svoje servirne embalaže. Z uveljavljenim zahtevkom se dolžnost sklenitve pogodbe prenese na tistega, ki ugotovi zahtevku; dodaten prenos te dolžnosti ni dovoljen. Vsekakor pa lahko tisti, ki ugotovi zahtevku, pooblasti tretjega za izpolnitev njegove dolžnosti (skladno z 11. členom Uredbe).

(C.8) Katera je embalaža, ki je tipično namenjena privatnemu končnemu uporabniku?

Odgovor na vprašanje, če je embalaža tipično namenjena privatnemu končnemu uporabniku, se lahko poda le za posamezni primer na podlagi konkretnega primera embalaže. Distribucija embalaže, ki je v maloprodaji namenjena gospodinjstvom, se na podlagi izkušenj lahko obrazloži le z domnevami.

(C.9) Če proizvajalec iz države izven Evropske unije dostavi embalažo z izdelkom neposredno trgovcu v Nemčiji, je potem proizvajalec ali trgovec tisti, ki izdelek prvi na trg in je dolžan oddati izjavo o popolnosti?

Tisti, ki da embalažo z izdelkom prvi na trg v območju veljavnosti Uredbe (prvi stavek prvega odstavka 6. člena, prvi odstavek 10. člena Uredbe) je zavezan za sklenitev pogodbe in oddaje Izjave o popolnosti; to pomeni, da s ciljem distribucije, potrošnje in uporabe embalažo z izdelkom da prvič na razpolago tretjim osebam. To je odvisno od tega, kdo je pravno odgovoren za organizacijo transporta. Lahko je proizvajalec, ki blago prinese čez mejo in trgovcu (tretji osebi) na ozemlju Nemčije preda blago ali trgovec, ki jo prinese preko meje in svojim kupcem (tretji osebi) prvič na ozemlju Nemčije proda blago. Vsekakor je pri tem važno, kdo v trenutku prečkanja meje nosi pravno odgovornost za blago.

D. Ostalo

(D.1) Priloga o prekrških velja s 1. januarjem 2009 naprej. Se lahko primeri iz 2008 po tem pravilniku preganjajo kot prekrški?

S spremembo uredbe so se v 15. členu uvedle denarne kazni, ki se dosodijo le za zadeve, ki so se zgodile po 1. januarju 2009. Za prekrške, ki so se zgodili pred tem datumom, veljajo denarne kazni, ki so določene v 15. členu stare uredbe.

(D.2) Obstaja obvezno označevanje o vključenosti v sistemu?

Ne. To dolžnost je Zvezni svet črtal in ni več v veljavi s 1. januarjem 2009.

(D.3) Mora vsak distributer zaradi ukinitve obveznega označevanja od vsakega dobavitelja zahtevati potrditev, da so vključeni (ali njihovi dobavitelji) v sistem?

Uredba izrecno normirano obveznost potrditve o vključenosti ne predvideva. Glede na prepoved prodaje po tretjem stavku prvega odstavka 6. člena in na to navezujoče se denarne kazni po točki 7 15. člena je distributerju v lastnem interesu, da postopa ravno tako, ter s tem lahko zavrne očitke, da

je namerno ali po malomarnosti prodal privatnemu končnemu uporabniku prodajno embalažo, ki ni vključena v sistem.

(D.4) Je za embalažo tekočin za enkratno uporabo, za katero se plačuje kavcija, v skladu s točko 1 priloge 1 v bodoče potrebno poročilo o količinah?

Ne (deveti odstavek 6. člena Uredbe). Za embalažo tekočin za enkratno uporabo je bilo do 2008 skladno s prvim stavkom prvega odstavka 6. člena v zvezi z točko 1 v prilogi 1 poročilo o količinah potrebno. Sicer na osmi odstavek 6. člena opozarja tudi sedmi stavek prvega odstavka 9. člena, vendar le, kar se tiče prevzema. Sicer pa je v devetem odstavku 6. člena Uredbe razloženo, da je osmi odstavek 6. člena v povezavi z embalažo pijač za enkratno uporabo, neuporaben (npr. nanašajoč se na predelavo in s tem povezano dokazljivostjo). Zvezni svet je z dopolnitvijo točke 4 v prilogi 1 Uredbe izrecno razjasnil, da se embalaža za enkratno uporabo, za katero se plačuje kavcija, ne vključuje v dokumentacijo. Tako se bo poročilo o količini za embalažo tekočin za enkratno uporabo, za katero se plačuje kavcija, zadnjič izdelalo v koledarskem letu 2008.

(D.5) Kako bi se naj servirna embalaža ločila od ostale prodajne embalaže za privatni sektor?

Servirna embalaža je embalaža, ki se uporablja v trgovini, gastronomiji in drugih storitvah, ki omogočajo ali podpirajo predajo izdelkov končnemu uporabniku (drugi stavek točke 2 prvega odstavka Uredbe). Lastnost servirne embalaže je v tem, da zadnjega distributerja doseže ločeno od izdelka in šele pri končnem distributerju je napolnjena z izdelkom (v takem obsegu, kot ga želi stranka).